

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2005 r. — Gesner przeciwko OHIM

(Sprawa F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Język postępowania: hiszpański)

Strony

Strona skarżąca: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Dania) [Przedstawiciele: J. Vazquez Vazquez i C. Amo Quiñones, avocats]

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 2 września 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej na decyzję OHIM z dnia 21 kwietnia 2005 r. odmawiającą zwołania komitetu ds. inwalidztwa;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która do dnia 15 kwietnia 2005 r. była zatrudniona w OHIM jako pracownik pomocniczy na czas określony, cierpi od 2003 r. na dyskopatię oraz rozmaite schorzenia kręgosłupa. Mimo interwencji chirurgicznej i licznych terapii lekarskich oraz fizykoterapii niezmiennie cierpiała z powodu silnych bólów odcinka lędźwiowego. Ponieważ musiała pozostawać w pozycji siedzącej przez długi czas stan jej zdrowia pogorszył się, w konsekwencji czego przez wiele miesięcy pozostawała na zwolnieniu chorobowym.

Pismem z dnia 11 marca 2005 r. skarżąca wniosła do OHIM o zwołanie komitetu ds. inwalidztwa, który miałby stwierdzić jej niezdolność do dalszego wykonywania obowiązków i przyznać jej rentę inwalidzką.

OHIM wniosek ten oddalił, uzasadniając odmowę w dwojaki sposób. Po pierwsze art. 59 Regulaminu pracowniczego należy jego zdaniem poddawać wykładni, zgodnie z którą powołanie komitetu ds. inwalidztwa należy do wyłącznej kompetencji organu powołującego. Po drugie czas trwania zwolnienia chorobowego skarżącej wyniósł jedynie 294 dni w okresie 3 ostatnich lat i w związku z tym znalazł się poniżej dolnej granicy określonej w art. 59 ust. 4 Regulaminu pracowniczego.

Skarżąca formułuje zasadniczo cztery zarzuty. Po pierwsze zdaniem skarżącej organ powołujący nie może uzurpować sobie wyłącznego uprawnienia do zwoływania komitetu ds. inwalidztwa. Gdyby tak było organ powołujący mógłby a priori

subiektywnie arbitralnie przesądzać, czy pracownik albo urzędnik jest na tyle ciężko chory, aby wymagało to zwołania komitetu ds. inwalidztwa i skierowania do niego danego przypadku do zaopiniowania.

Po drugie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została błędnie uzasadniona. Zastosowanie granic czasowych określonych w art. 59 ust. 4 regulaminu pracowniczego w sposób taki jak uczynił to OHIM pozbawia prawa do renty inwalidzkiej tych pracowników i urzędników, których czas trwania zwolnienia nie osiągnął tych granic, choć z powodu wypadku lub szybko postępującej choroby stali się niezdolni do pracy.

Po trzecie podlegające zastosowaniu przepisy dotyczące zwołania komitetu ds. inwalidztwa nie znajdują się w art. 59 regulaminu pracowniczego, lecz w przepisach regulujących prawo do renty inwalidzkiej, a mianowicie w art. 31 i 33 warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot oraz w art. 9 regulaminu pracowniczego i załączniku VIII do tego regulaminu.

Po czwarte zdaniem skarżącej zaskarżona decyzja narusza zakaz dyskryminacji i zasadę równego traktowania. OHIM pozbawia swoich pracowników możliwości zwołania komitetu ds. inwalidztwa, podczas gdy pozostali pracownicy Wspólnot taką możliwością dysponują. Ponadto pracownicy OHIM zatrudnieni na podstawie umowy zawartej na okres poniżej trzech lat nie mają praktycznie dostępu do komitetu ds. inwalidztwa, gdyż niezależnie od tego, jak bardzo byliby chorzy, nigdy nie spełnią wymogu dotyczącego czasu trwania zwolnienia chorobowego określonego w art. 59 ust. 4 regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 13 stycznia 2006 r. — Scafarto przeciwko Komisji

(Sprawa F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Język postępowania: włoski)

Strony

Strona skarżąca: Nicola Scafarto (Luksemburg, Luksemburg) [Przedstawiciel: A. D'Antuono i G. Somma, avvocati]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich